

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

skulde anbringes i Laan i Henhold til § 4, kan anvendes paa anden Maade, og jeg tillader mig i denne Forbindelse at henvisse til den af Folketingsudvalget afgivne Betænkning, i hvilken der er fremsat forskellige Udtalelser angaaende Omfanget af denne Dispensationsbeføjelse.

De Regler, jeg her har nævnt, er Hovedindholdet af Forslagets Bestemmelser, og ligesom de øvrige Forslag, der behandles her i Dag, tager nærværende Forslag Sigte paa under de herskende ekstraordinære Forhold at bidrage til at træffe regulerende Foranstaltninger med Henblik paa i videst muligt Omfang at holde Beskæftigelsen og hele Samfundsmaskineriet i Gang.

Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale Forslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Fløtkjær: Af de 9 Lovforslag, som det samlede Kriselovskompleks bestaar af, er Forslaget om Begrænsning af Adgangen til Udbetaling af Udbytte og Tantième i Aktieselskaber vel ikke det vigtigste, men det er dog et Led i den samlede Kriselovgivning, der som bekendt har til Formaal under den ekstraordinære Situation, hvori vi befinder os, at søge Arbejdsløsheden afhjulpet og — som det er blevet sagt i det høje Folketing — søge at fordele Byrderne eller, om man vil, den kommende Fattigdom iblandt os.

Der kan ikke være Tvivl om — det er der meget, der tyder paa —, at den Situation, vi befinder os i erhvervsmæssigt, paa mange Omraader er langt alvorligere, end store Dele af Befolkningen endnu er klar over, og saafremt der ikke sker en forholdsvis hurtig Bedring af Forholdene, maa man forudse, at det vil blive nødvendigt at foretage langt videregaaende Indgreb og Ændringer, hvis man da skal regne med at kunne dæmme op imod Arbejdsløsheden. Der er jo ingen, som for Alvor mener, at man med Gennemførelsen af disse Kriselove virkelig er kommet til Bunds i det store Erhvervsproblem. Som det nu tegner sig, maa vi, grundet paa manglende Tilførsler af nødvendige Raaprodukter, indstille store Dele af vor Produktion. Kriselovene maa efter min Mening betragtes som Indledning til Foranstaltninger af omfattende Karakter.

At begrænse Adgangen til at udbetale Udbytte og Tantième er vel kun en naturlig Foranstaltning under de nuværende Forhold, og jeg vil her gerne udtale min

Glæde over det Afsnit af Folketingsudvalgets Betænkning, der omtaler den i Lovforslagets § 6 omhandlede Bemyndigelse til at give Dispensation for Indbetaling til Byggefonden af 1940. Det er mit Haab, at man vil være opmærksom paa den store Betydning, det vil have, at Virksomheder, der — efter at det i Loven tilladte Udbytte er givet — raader over et Overskud, kan faa Lov til at anvende dette Overskud til at opretholde deres Standard i det Omfang, som Forholdene maatte tillade det.

Det er ogsaa min Opfattelse, at man — hvor det findes rimeligt — vil tillade Virksomheder af det nævnte Overskud at modernisere deres Anlæg for derved at blive i Stand til ikke alene at opretholde Virksomhedens Produktion, men ogsaa at udvide denne og eventuelt derved skabe en billigere Produktion.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Begrænsning af Tantième frembyder der sig et Problem gennem den Forskel, der unægtelig er paa *den* Tantième, der i Virksomheder udbetales til Ledere og Personale, som i det daglige Arbejde medvirker til at skabe et Selskabs Overskud, og saa *den* Tantième, der ydes for at være Medlem af en Bestyrelse eller et Repræsentantskab. I dette sidste Tilfælde udbetales der ofte meget store Beløb for ringe eller næsten intet Arbejde, ja, der findes Eksempler paa, at der for et ret anseligt Beløb kun kræves, at de paagældende giver Møde nogle faa Gange om Aaret. Det er især denne sidste Art af Tantième, der bør være Lovens Forudsætning at ramme kraftigt, medens Forholdet — saaledes som det ogsaa har været nævnt — maa være et andet, hvor det drejer sig om en Tantième, der er en Del af Lønnen for faktisk udført nyttigt Arbejde i den paagældende Virksomhed.

Selv om Loven er en midlertidig Foranstaltning og forhaabentlig ikke bliver af lang Varighed, kunde den givetvis ikke forventes at ville blive modtaget med ubetinget Glæde, og det er ogsaa rigtigt, at Medaillen har en anden Side, nemlig den Nedgang i Skatten fra en Række store Skatteborgere, som der maa regnes med. I øvrigt maa det vel være rigtigt at gøre opmærksom paa, at Lovens økonomiske Fordel for Statskassen vist er noget af et Problem, som det i Øjeblikket er vanskeligt at overse.

De Forhold, vi lever under, gør det nødvendigt paa en lang Række Omraader at gribe ind i, hvad vi ellers regnede for vor normale Tilværelse, og efterhaanden